

med et Beløb, svarende til de ved nærværende Lov forøgede Udgifter. Spørgsmaalet om Berettigelsen af en foretagen Forhøjelse kan dog af Forsikringstageren indankes for Ulykkesforsikrings-Raadet.

Lovforslaget blev — som i det foregaaende berørt — ændret paa flere væsentlige Punkter efter Indstilling af et *Flertal indenfor Folketingsudvalget* (Socialdemokrater, Venstre og det radikale Venstre). I Stedet for den foreslaaede Omorganisation af Forsikringspligten gennem 4 Forsikringsforbund stillede Flertallet Forslag om, at et Selskab, for at opnaa Anerkendelse, som Regel skal omfatte mindst 10 000 forsikrede Helaarsarbejdere eller 10 000 Arbejdsgivere, og at $\frac{3}{4}$ af Præmieindtægten gennemsnitlig skal medgaa til Ydelser efter Loven. Angaaende Forstaaelsen af den hertil knyttede Bestemmelse om Betingelserne for Anerkendelse af *bestaaende* Selskaber udtalte Flertallet i Betænkningen den Opfattelse, at Ministeriets Anerkendelse kan meddeles saadanne bestaaende Selskaber, som enten omfatter 5 000 forsikrede Helaarsarbejdere eller 5 000 Arbejdsgivere eller administreres saa billigt, at saa godt som hele Præmieindtægten anvendes til Skadeserstatning. — Endvidere udgik, som nævnt, den foreslaaede Regel om, at Forsikringen ogsaa skulde omfatte visse Ulykkestilfælde paa den forsikredes Vej til og fra Arbejdsstedet. — Af Betydning for Lovens økonomiske Rækkevidde blev dernæst den Stilling, Udvalgsflertallet indtog til Ministerens Forslag om helt at stryge den i 1927 foretagne generelle Nedsættelse paa 15 pCt. af alle Lovens Erstatningskrav. Ministerens Forslag vilde have medført en Merudgift paa ca. 1,1 Mill. Kr., men da efter Udvalgsflertallets Forslag kun $\frac{1}{3}$ af Nedsættelsen bortfaldt, formindskedes Merudgiften til ca. 0,37 Mill. Kr. I den opnaaede Besparelse fragaar dog de større Beløb (ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.), der efter de foretagne Ændringer med Hensyn til Forsikringens Organisation vil kunne medgaa til Selskabernes Administrationsudgifter. — En Ændring, der gav Anledning til Diskussion i begge Ting, gik ud paa at definere Begrebet »Partsfolkere« (som ifølge Loven undtages fra Redernes og Arbejdsgivernes Forsikringspligt) paa den Maade, at herved kun forstaaes »Personer, der er Medejere af eller mod Erlægelse af Forpagtnings- eller Lejeafgift har Brugsretten over Skibet eller Redskaberne, der benyttes i Erhvervet« (altsaa ikke de Deltagere i Fiskeri, hvis Vederlag bestaar i Procenter af Fangstudbyttet).

Det konservative Mindretal kunde ikke tiltræde Lovforslaget og udtalte herom i Betænkningen: